

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til § 42 a

Hidtil har pensionsopsparing i pengeinstitutterne alene været reguleret efter skattelovgivningen. Pensionsopsparing i pengeinstitutterne kan foretages som kapitalpension, ratepension eller selvpension. Lovforslaget ændrer intet herved.

I pensionsbeskatningsloven er fastsat de nærmere betingelser for disse ordninger. De væsentligste er,

- 1) at kapitalpension skal være oprettet inden det fyldte 60. år. Udbetalingen sker på én gang på et aftalt tidspunkt, dog tidligst ved det fyldte 60. år eller ved invaliditet eller død og senest ved det fyldte 70. år,
- 2) at ratepension er en opsparing med ratevis udbetaling, der skal være oprettet inden det fyldte 55. år. Udbetalingerne skal ske ratevis over et aftalt åremål på mindst 10 år. Udbetalingerne kan tidligst begynde ved det fyldte 60. år eller ved død eller invaliditet før den alder. Sidste rate skal udbetales ved det fyldte 80. år, samt
- 3) at selvpensionering skal være oprettet inden det fyldte 50. år. Udbetalingen sker på én gang på et på forhånd aftalt tidspunkt. Udbetaling kan tidligst ske 15 år efter oprettelsen og tidligst ved det fyldte 60. år. Dog kan der ske udbetaling forinden i tilfælde af død eller varig uarbejdsdygtighed.

For de ovenstående ordninger gælder, at de alle kan anbringes på en indlånskonto kontant eller som et puljeindlån. Ved kapitalpension og ratepension kan midlerne også placeres i et særskilt depot. For den enkelte ordning er der mulighed for at kombinere og veksle mellem kontant indlån, puljer og særskilt depot, dels mellem forskellige puljer.

Hvis en pensionsopsparing anbringes kontant på en indlånskonto, forrentes midlerne med den til enhver tid gældende rente for sådanne kontantindskud. En kontantkonto kan føres i såvel danske kroner som anden valuta.

Ved indgåelse af aftale om puljeindlån aftaler pengeinstituttet og kunden placeringen af pensionsmidlerne i en eller flere puljer. Puljerne består typisk af aktier, obligationer og pantebreve m.v. Afkastet af de indbetalte midler svarer til afkastet af de værdipapirer, som pengeinstituttet har investeret midlerne i. Værdipapirerne anvendes derved som et beregningsgrundlag, idet værdipapirerne rent juridisk tilhører pengeinstituttet og ikke indskyderne.

Når der er indgået aftale om særskilt depot, er der for pengeinstituttet tale om en forvaltningsopgave på linie med anden rådgivning og forvaltning, hvor

kunden direkte bærer omkostningerne ved bl.a. køb og salg af værdipapirer.

Således som ordningen er opbygget, indgår værdipapirerne som en del af pengeinstituttets egenbeholdning, men internt i pengeinstituttet er det af hensyn til fastsættelsen af afkastet af puljemidlerne nødvendigt at sondre mellem aktiver indkøbt for disse midler og pengeinstituttets andre aktiver. Der er ikke i bank- og sparekasseloven eller Finanstilsynets praksis hidtil fastsat særskilte regler for pengeinstitutternes forretningsgange med hensyn til denne opdeling og administrationen heraf, men der er af hensyn til beregningen af realrenteafgiften fastsat krav om, at pengeinstituttet skal holde egne midler adskilt fra puljemidler samt at der føres særskilt regnskab for puljerne.

Pengeinstitutternes ejendomsret til værdipapirerne medfører, at indskyderne i tilfælde af pengeinstituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke vil have krav på at få værdipapirerne udleveret. Derimod er indskyderne omfattet af indskydergarantiordningen i henhold til lov nr. 850 af 23. december 1987. Dette indebærer, at indskyderne får dækning for tab på indskud i tilfælde af konkurs. I henhold til lovens § 3, stk. 2, dækker fonden uden beløbsbegrænsning pensionspuljemidler.

Lovforslaget giver i stk. 2 Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler for puljernes administration, regnskab og revision samt om information til kunderne.

Disse regler skal give mulighed for at føre kontrol med, at der ikke sker en sammenblanding af pengeinstitutternes egne og puljedeltagernes interesser. Således skal porteføljeplejen af pensionspuljerne holdes adskilt fra egenbeholdningerne og kapitalmarkedsfunktionen i pengeinstitutterne.

I den forbindelse vil det blive et krav, at puljemidlerne udgør et selvstændigt depot i Værdipapircentralen.

Endvidere vil det blive krævet, at pengeinstitutterne har faste regler for, hvem der kan handle, og hvorledes der skal handles med puljemidlerne, således at der til enhver tid er klarhed over, hvorvidt en indgået handel er til puljerne eller til pengeinstituttets egenbeholdning. Der vil således blive fastlagt krav til forretningsgange for pengeinstitutternes forvaltning af puljemidlerne.

Porteføljeplejen skal foretages i henhold til en af pengeinstituttets bestyrelse godkendt aftale. Aftalen, som skal indgås for hver enkelt pulje, skal blandt andet indeholde bestemmelser om den generelle investeringsstrategi for puljen samt om handelsvilkårene, herunder afregningskurs, kurtage og andre handels- og depotomkostninger. (PM-aftale).